

ביקורו של פרנץ יוזף שטראוס, יגרום למתיחות מסוימת בין בון וישראל. הקאנצלר אדנאור היה אומנם מעוניין בביקור זה, אך הפרסומת הרבה שהוקדשה לקשרים הבטחוניים בין שתי הארצות, לא מצאה חן בעיני ממשלת גרמניה. הגרמנים שלחו אגדת לבן-גוריון, בה דרשו להפסיק את ההודעות על עזרה גרמנית בשטחים חיוניים.

הנשיא קנדי לא ייענה לדרישת ישראל, כי יוסר הדין האמריקאי למשלוח נשק לישראל.

בן-גוריון ימנע להופיע בזמן הקרוב בכנסת. בכך ירצה לשחרר את עצמו מן הצורך להתפלמס מחדש עם חרות, כאשר ינסו חברי סיעת מפא"י להעביר בכנסת החלטה להסיל סנקציות על חרות. ראש-הממשלה יציל את העדרו מהכנסת להשלמת מחקר היסטורי על תולדות הארץ מאז העלייה השנייה, אותה הוא מכין עבור הוצאת ספרים בריטית.

ההערכה הרווחת בצמרת חרות, לגבי מפעיהכרונו החי

ריף של בן-גוריון: הוא חושש כי ברגע שירד מן הבמה הפוליטית, יכרתו יורשיו ברית עם חרות, נגד זקני מפא"י ונגד השמאל. עליידי החרפת היחסים, הוא מקווה ליצור קרע שלא ייאהב בי קלות, בין חרות לבין כל חלקי מפא"י, ובצורה זו למנוע אפשרות של התקרבות, גם אחרי שהוא עצמו לא ישלום.

העיסקה האחרונה בין מפא"י והמפלגה הרתית-לאר מית: דחיית הבחירות לרשויות המקומיות, תמורת בחירת מועד מר מפד"ל כרב ראשי אשכנזי.

הסכם עלייך, שנחתם השבוע בסודיות, ייכנס לתוקפו רק לאחר בחירת הרב הראשי. תמורה נוספת לדתיים: סגירת תיק חשוב נגד אחד הבנקים של ה' מפד"ל, בקשר לעיסקה גדולה במטבע זר.

אגודת-ישראל תפתח בנק משלה, למרות שקיימת החלטה של הממשלה לא להעניק רישיונות לבנקים חדשים, ועל אף שנגיד בנקי-ישראל מתנגד לפתיחת בנקים נוספים. תהיה זו תמורה על הצבעת החיכים של אגודת-ישראל בפרשת המימשל הצבאי, כאשר המפלגה הדתית הקיצונית הבטיחה ל' מפא"י את הקולות הדרושים להמשך קיומו של המימשל. בראש המתעשרים מפתחת הבנק: חיכ שלמה לורנץ וחיכ מנחם פרוש.

שלוש שמרנים, שנחון עלי ידי הנשיא, יקבל ציגיון, לשיי רות צבאי מדין בצה"ל.

טכסיהשבעה מיוחד במינו ייערך בקרוב כמוכירות מפא"י. חברי המזכירות יתבקשו לקרוא בקול רם, ולחתום על טופס מיוחד, בו הם מתחייבים לשמור בסוד את זיוני ה' מזכירות. צעד זה יבוא כתוצאה מ' אולטימטום של מזכיר המפלגה ראובן ברקת. המתנגד היחיד עד כה: משהדיין.

ח"כ ברוך אזניה עשוי לקבל את תפקיד סגן שריהחינוך, שהתמנה אחרי מותו של עמי אסף. שר החינוך אבא אבן עצמו אינו מעוניין בסגן שר, אך ניראה כי דעתו לא תתקבל. מועמד אפשרי אחר לתפקיד זה: יו"ר ועדת הכספים של הכנסת, חיכ ישראל גורי, אשר כיהן בעבר כראש המרכז לחינוך של זרם העובדים.

ייתכן מאד, כי עוד השבוע ישוחרר אהרן כהן ממלאו. למעשה, כבר הושג מזה שבועות אחדים הסכם על שחרור איש מפ"ם מן הכלא לפני תום תקופת מאסרו, אך הביצוע נידחה, בעקבות תימרונים בין מפ"ם ומפא"י.

צפויים גילויים מרעשישים על עסקי הבנייה של משרד השיכון. גילויים אלה לא יפלו בחומרם מן הגילויים על עיסקות הטפסרות בקרקע המדינה, והם יגעו לחלקם של קבלנים פרטיים או ציבוריים, המבצעים את בניית השיכון עבור משרד השיכון. מדובר בשימוש-ברעה בעשרות מיליוני לירות לשנה.

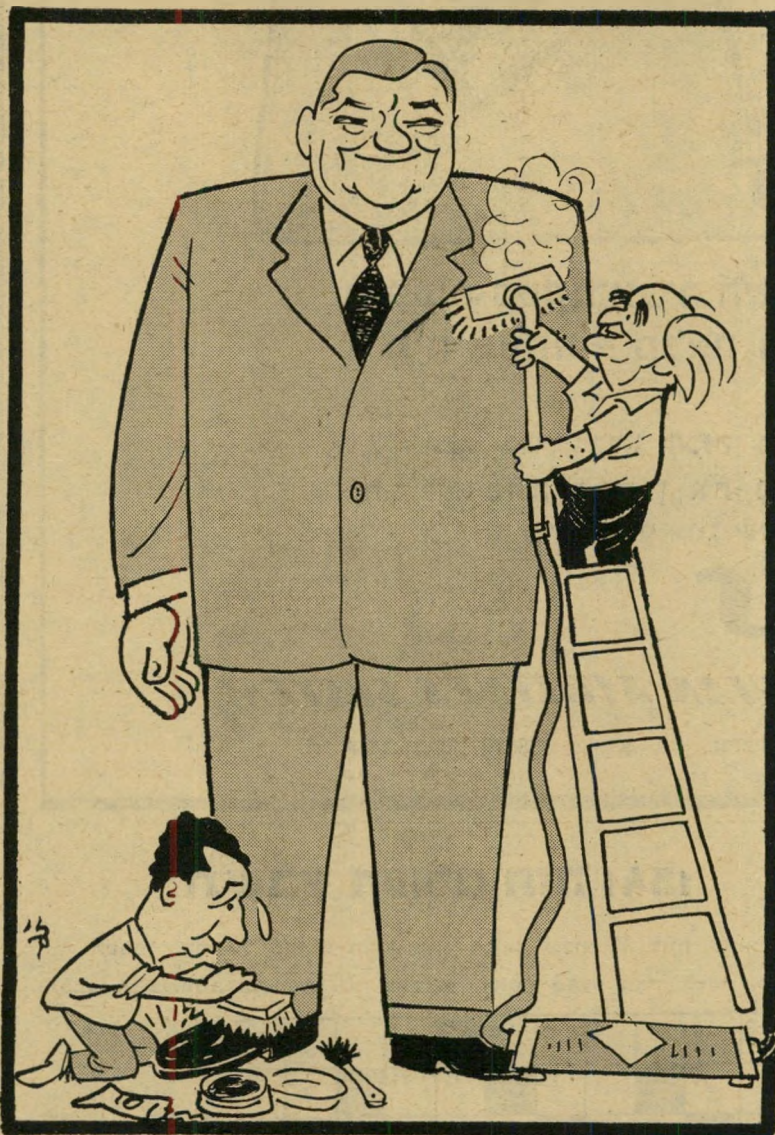
העם

פסוק השנה

פראנץ יוזף שטראוס, בשיחה עם עיתונאי: "בהשקפותי על מדינה, על בטחון ועל סדר — אני דמוקראט מן הסוג של בן-גוריון ופרס."

הכל תלוי בטיב העיתוי

פראנץ יוזף הנערץ לבוא לישראל הוא אף. אך העם התל-אביבי מחה באופן די מאסיבי.

"מכאן כבר תצא נקי, הר שטראוס!"

העיתונאים שלו במלון השרון: כל זמן שהייתי שר, לא יכולתי לבוא, כי הדבר לא היה לטובת האינטרסים שלכם ושלנו, לכן שמחתי מאוד כאשר קיבלתי הומנה לבקר כאן אחרי שפרשתי מכהונתי..."

לבון בוזשינגטון. עובדה זו הפליאה את הדיפלומטים בארץ ובעולם יותר מכל צד אחר של הביקור. "עוד יכולתי להבין אילו הזמנתם שר גרמני, הודה השבוע, כוס ויסקי, דיפלומט מערבי במסיבת קוקטייל תל-אביבית. אך מה טעם היה להזמין אדם דווקא אחרי שסולק מכהונת שר?"

כדי להבין את משמעות המעשה לגבי גרמניה, יש לזמין מיקרה הסוף. למשל: שר-הבטחון של ארצות-הברית זמין ל-ביקור ממלכתי את פנחס לבון, מי שהיה שר-הבטחון של ישראל. לבון נוסע לאמריקה, קה, מתקבל על-ידי הנשיא קנדי, ושר-החוץ דין ראסק, נואם ברדיו, מסייר במיתקני היצבא האמריקאי, מקיים מסיבת-עיתונאים ב' נוכחות שר-הבטחון, ומבטיח בה לפעול למען פירוד המחב מנשק גרעיני וטילים, בניגוד לעמדת ממשלת ישראל. הנשיא קנדי מכריז עליו כעל "מנהיג דגול של מפלגתו ועמו".

כיצד היו מגיבים דויד בן-גוריון ושמעון פרס במיקרה כזה? הם היו רואים בכך, בצדק, התגרות אישית בהם, התערבות גלו-ייה וחוצפנית בענייניה הפנימיים של ישראל.

כך בדיוק ניראה ביקור שטראוס בעיני הגרמנים. אלה ידעו את אשר לא ידעו רוב אזרחי ישראל: כי ברגע זה עצמו שקוע שטראוס במלחמה מרה ביותר על עצם קיומו הפוליטי, במחוז מולדתו שלו.

בין ארבע עיניים. המיבצר של שטראוס הוא "האיחוד הנוצרי-הסוציאלי" ב' מחוז בהאריה. הוא מפקד עליו משתי עמדות-מפתח שונות: כנשיא המפלגה וכ' יושב-ראש סיעתה בפארלמנט.

אחרי השערויות האחרונות, התחיל חלק מצמרת המפלגה למרוד בשלטונו. חלק זה נהנה מתמיכתה הגלויה של הכנסיה הקאתולית, שהשפעתה במפלגה רבה מאד. לפני חודש ביקר שטראוס פעמיים אצל הקארדינל דופפנר, הארכיבישוף של מינ' כן. הפגישה השניה, בארבע עיניים, אר' כה שלוש שעות המימות. שטראוס ביקש לשכנע את החשמן לחתר על התנגדותו, אך ניראה כי הדבר לא עלה בידו.

בקרוב ייבחר מחדש נשיא המפלגה. ית' כן מאוד כי שטראוס לא ייבחר, ואולי אף לא יעז להציג את מועמדותו. במיקרה זה יישאר רק יו"ר הסיעה בבונדסטאג, וסר' כויו לחזור לשלטון יפחתו.

נגד כולם. אבל שטראוס רוצה לחזור לשלטון, ובתור שלב ראשון: להגיע למש' רד-החוק.

אדנאור עצמו הוא, כנראה, המבקש ל' מנות את שטראוס כשר-החוק, במקומו של השר הנוכחי, שרדר (שגם הוא נאצי ותיק). על כן אירגן לשטראוס ביקורים בספרד, בפורטוגל וב'ישראל, להוכיח לגרמנים כי האיש השנוא עליהם הנה, דווקא, מקובל בארצות-החוק. שמעון פרס הוא רק סטא' טיסט קטן במישחק זה, והוא רוקד לפי הילילו של הקאנצלר הזקן.

אם יצליח שטראוס להגיע למשרד-החוק, אף שכרגע אין לו סיכוי לכך, תהיה הדרך אל כס הקאנצלר פנויה. אולי יתן שטראוס, במשך זמן מה, ללודוויג ארהארד למלא תפקיד זה, אך תוך זמן קצר מקחה שטראוס לסלק אותו ולבוא במקומו. שמעון פרס מוכן לעזור לו בכך — אפילו מתנגד לכך העם הגרמני, על כל מפלגותיו.

מדיניות

אולטימטום אמריקאי

בגבול הסורי שוב נשמעו יריות. שטראוס הסעיר את המדינה. במרחב הערבי סך' הסיכסוך בין ערב אל-נאצר ומפלגת אל-בעת. אך מדינאי ירושלים ידעו כי כל זה חשוב פחות מאשר עוני-הסערה המתקצצים באופק אחר. צורתם היתה כצורת פיטריה אטומית.

ישר בעיניים. האזהרה החמורה ביי-הר נמסרה בעקיפין, לעיתונאי ישראלי ב' (המשך בעמוד 10)

איחוד זה מהווה, למעשה, את הסניף המחוזי של מפלגת-השלטון הנוצרית-דמו' קראטית. אך להלכה הוא מהווה מפלגה נפרדת.

כתב-ההזמנה נמסר עת שטראוס היה עדיין שר. יכול היה אז, בכל רגע, לבקר שם כקולגה.

אך עברו ימים, ומיסטר שטראוס איננו כבר מיניסטר, וביקור פרטי, פתאום, שם מרגיז, כמו בד אדום.

המחאה התל-אביבית לי נראית כפוזיטיבית — כאן, סוף-סוף, מאוחדים גרמנים ויהודים!

פיזומון זה התפרסם ביום ה' 26 במאי בעיתון ההאמבורגי די זוט, אחד משני ה' יומונים החשובים ביותר של גרמניה. הוא ביטא עובדה, שהשתקפה במאות מאמרים, קאריקטורות ופיזמונים אחרים: העם הי' גרמני הודה ברובו המכריע עם המפגינים נגד שטראוס. כי בגרמניה כולה אין כיום אדם שנוא יותר מאשר שר-הבטחון לשעבר.

רק בדרך אחד טעה הפיזמון: שטראוס לא בא לישראל כתוצאה מהזמנה שנמסרה לו בעת שכיהן עדיין כשר. ההזמנה נמ' סרה — או חודשה — דווקא אחרי שסולק מכהונתו. אישר שטראוס עצמו, במסיבת-